BOBORY ZOLTÁN

KIRÁLYVÁLASZTÁS

Cirkusztánban választások lesznek. Lázban az egész miniállam... Zászlókba, színes plakátokba öltözött város, falu, gyűlést gyűlés követ.

Leghangosabb a CIV-párt, a Cirkusz Igaz Világa tömörülés... "Reszkess hatalom, mi jövünk!" Ezt skandálják, ahogy mennek végig az utcákon, tereken, két kocsma közt egyre vérmesebben

Elöl a vezér, munkaruhában, hatalmas felálló orrú cipőben, piros – egyre piroslóbb – orral, és vastagra húzott ajakkal. Fején mintha korona is díszlene. Ja, ő a király. A "Cirkusz Királya". A manézs fenegyereke – mondják...

A húsz fős tömeg – négy gyerek – őrjöngve ünnepel. A legidősebb homályos tekintettel mutatja bérma-kereszt levelét: én is Királyom!

Közben megérkezik a cirkusz kocsija. Az oroszlánketrecet gyakorlott mozdulatokkal állítják a "CK" köré. (Szinte hallani a vérszomjas ordítást...) De a király bezzeg csendes, alázatos!

A legények ordítanak: Csend! Kuss! Szólni kíván! S lőn... Hangja remeg. Szemében bűnbánat. Zsebéből hamu kerül elő – néhányan elájulnak – és ő szórja, egyre szórja fejére a szürke port. A forgatókönyvben: porhintés.

Aztán jön a kigyóbűvölő! A CK elégedett. Bár látott ő már ilyent. S látni véli a kígyózó sorokat, akik ünnepelni fogják őt a siker után, amikor is kezdődik minden újra elölről: az igazmondás reggel, délben, este.

A cirkuszzenekar tust húz, vége. Felhangzik a végső ének és száll, száll, újra a magasba, szállna a végtelenbe... de megdörren az ég: skandallum, csalás. Itt mindennek vége!

Le kell váltani ezt a népet, egy cirkuszszerető közönségre.

Ezt üzeni a CK, a cirkusz királya, a szirénázó rohamkocsiból. Fején papírkoronával.